

Chương 12

Bách nhìn lại đồng giấy tờ trước mặt. Chàng choáng người khi nghĩ đến món lợi có thể thu được nếu chuyện làm ăn xong xuôi. Chỉ cần chàng khéo léo một chút. Điều hay hơn cả là Bách thấy có dịp để làm ăn với Lê, người chàng mơ tưởng và mong chiếm đoạt, như một điều thôi thúc không ngơi nghỉ đã từ cả tháng nay. Dịp may đến với Bách hai ngày hôm trước khi Tuyền gọi điện thoại để hẹn gặp bàn chuyện làm ăn. Bách chỉ nghe tiếng chữ không quen Tuyền, chồng của Lê, nhưng khi nghe cô thư ký nói có Tuyền đầu đây, chàng bỏ dở ngay cuộc nói chuyện viễn liên với văn phòng hãng MetLife để bắt điện thoại với Tuyền phía bên kia. Tuyền nói với chàng về chuyện bảo hiểm cho một tổ hợp công ty Tuyền đang đại diện để lo chuyện đầu tư, nhưng có nhiều vấn đề cần gặp riêng để bàn thêm.

Bách nhận lời ngay và hẹn gặp tại bar rượu ngày hôm sau ở khách sạn Hyatt. Chàng muốn địa điểm kín đáo, ít người Việt lui tới. Tuy gọi là bar rượu, nhưng Bách đã dặn bồi để cho chàng một bàn trong phòng nhỏ dành cho các người làm business, lịch sự, sang trọng và không ai dòm ngó ai. Tuyền đến đúng giờ, Bách giờ tay bắt và mời ngồi. Hai người đàn ông nhìn nhau, đánh giá, so sánh và nhận xét những ưu khuyết điểm của người đối diện. Bách nhìn chiếc đầu đã hói gần hết của Tuyền, khuôn mặt lạnh nhạt, không biểu lộ tình cảm, mỗi trước lúc nào cũng như hơi nhích lên, có một vẻ khinh khỉnh để làm người khác khó chịu. Tuy nhiên Bách gờm cặp mắt nhìn của Tuyền. Người có lối nhìn soi mói như đi sâu vào tâm khảm của kẻ khác là kẻ khó chơi. Bách quyết định như thế về người đang tính chuyện làm ăn với chàng.

Ngược lại Tuyền cũng ngần ngại với người ngồi trước mặt. Bách nổi tiếng là kẻ lưu manh trong giới người Việt làm ăn của quận Cam. Tuyền đã nghe nói đến những mảnh lời của Bách trong việc bán bảo hiểm. Là đạo mạo vào nghề, một số người mua bảo hiểm xe cộ của công ty Bách Việt đã bị dụ để mua những

chương trình của những hãng bảo hiểm nhỏ, ít người biết đến. Tiền trả mỗi tháng thay vì viết ngân phiếu trả cho hãng bảo hiểm lại trả qua cho công ty Bách Việt. Trong vài tháng đầu, Bách ăn trọn số tiền đóng này, đánh bạc là người mua bảo hiểm không bị chuyện đụng xe gì và cả hàng nửa năm sau Bách mới làm giấy tờ chính thức với hãng bảo hiểm. Điều may mắn là Bách không hề gặp chuyện gì để bị lộ liễu vì không có người khách hàng nào bị tai nạn! Chỉ sau khi một vụ làm ăn kiểu này bị đổ bể tại một công ty bán bảo hiểm khác và có người đã xô khám vì bị tố cáo, Bách mới biết sợ và ngưng đỡ trò ăn chặn tiền bảo hiểm.

Nhưng chỉ cần một ít chuyện làm ma mãnh, Bách đã kiếm được ổi tiền và có cơ hội và phương tiện quảng cáo hung hăng hơn thu hút khách hàng. Một cách làm ăn khác của Bách mang lại lợi lộc cho cả người bán lẫn người mua là bảo hiểm nhân thọ. Bách cho nhân viên đi dò tìm những bệnh nhân người Việt mới khám phá ra bị bệnh ung thư nặng sắp chết và dụ con cái họ mua bảo hiểm nhân thọ cho người bệnh. Không cần mua nhiều để bị lộ, chỉ mua bảo hiểm chừng vài chục ngàn Mỹ Kim. Bách làm giấy tờ chứng là họ mua bảo hiểm trước khi khám phá ra bị ung thư. Khi người bệnh chết, bảo hiểm nhân thọ là 50 ngàn Mỹ Kim, công ty Bách Việt ăn một nửa, con cái người bệnh ăn một nửa. Các hãng bảo hiểm thấy số tiền mất ít, không điều tra gì lâu dài lời thôi, trả nhanh chóng số tiền bảo hiểm. Bách cũng khôn ngoan, chọn nhiều hãng khác nhau, mỗi hãng lâu lâu chỉ làm một hai vụ, không bị để ý đến nhiều. Và Bách cũng không đỡ trò này nhiều, có thể hai ba năm mới làm lại một lần với một hãng bảo hiểm khác nhau. Đỡ trò thường xuyên quá, không sớm thì muộn cũng sẽ lộ tẩy ngay!

Nhưng chính vì làm vậy được nhiều trò và khôn ngoan kín đáo, đem lợi nhiều cho người mua đồng lõa làm bậy, công ty Bách Việt đã lên như diều, được khách đồng hương tin cậy, đồn miệng giới thiệu nên nhiều người càng đến xin làm

khách hàng với Bách! Ngược lại càng đông khách, Bách càng bớt những kiểu ma mãnh nguy hiểm để bị lộ lúc mới vào nghề. Vì với số đông khách hàng, chỉ ngồi không thu tiền huê hồng mỗi tháng các công ty bảo hiểm trả cho Bách cũng đã kiếm được nhiều. Bách chỉ làm những vụ lớn, ăn nhiều nhưng nguy hiểm ít, chàng đã bỏ hẳn những vụ lừng gạt ăn chặn trắng trợn lúc trước, không được bao nhiêu lại để bị điều tra, vào tù dễ dàng!

Tuy Tuyền không nói gì nhiều qua điện thoại về chuyện làm ăn. Nhưng biết về công ty đầu tư của Tuyền và Lê, chỉ làm những vụ đầu tư cỡ lớn, Bách đoán phỏng chừng đề nghị của Tuyền cũng phải đáng giá để cho xứng đáng với thời giờ của chàng. Tuyền vào đề ngay:

- Công việc tôi định bàn với anh tương đối lớn. Tôi hy vọng chúng ta đều hiểu nhau. Chuyện kín đáo là quan trọng nhất. Anh đừng ý với tôi chứ!

- Vâng! Anh chắc cũng đã nghe nói về tôi. Chuyện gì khác chứ cần mật là chuyện tôi đặt lên hàng đầu. Anh cứ yên lòng!

Tuyền không nói gì. Chàng hơi chần chừ. Bách chỉ cần gật đầu đồng ý là đủ rồi. Người nói ra miệng hứa vào về chuyện kín đáo, không bao giờ tiết lộ bí mật là người khó tin! Kinh nghiệm đã dạy cho chàng biết điều đó. Nhưng đã trót đến đây rồi chàng không làm gì khác hơn là phải theo lao. Không lẽ chỉ vì chút linh cảm vớ vẩn lại để hỏng chuyện!

- Công việc đầu tư của tổ hợp tôi đại diện lên đến 100 triệu Mỹ Kim. Bất động sản cần bảo hiểm hơn một chục building trên nhiều tiểu bang, số nhân viên làm việc cần mua các loại bảo hiểm theo đúng qui định của chính phủ và bộ Lao Động cũng hơn một trăm người. Tôi dự trù tiền bảo hiểm mỗi tháng sẽ phải trả khoảng 60000 Mỹ Kim. Tôi sẽ đưa tất cả các dịch vụ về bảo hiểm này cho công ty Bách Việt của anh lo liệu. Với điều kiện là phần của tôi sẽ là 20% cho mỗi tháng!

Bách tính nhẩm. Tuyền muốn ăn 12 ngàn Mỹ Kim một tháng! Ngồi không ăn bằng đó chỉ riêng cho tiền bảo hiểm, Tuyền còn kiếm biết bao

nhiều cho những việc khác nữa. Không hiểu tổ hợp đầu tư nào thừa tiền đến mức giao cho Tuyền đại diện để bị ăn chặn như thế! Bách tự nhủ sẽ phải điều tra thêm về tổ hợp công ty đưa tiền cho Tuyền để đầu tư này. Nhưng dù sao đi nữa, với 60 ngàn mỗi tháng để bảo hiểm, Bách cũng sẽ phải kiếm được riêng cho chàng 10 ngàn mỗi tháng. Không tẻ lắm!

- Vâng! Chuyện đó không thành vấn đề. Tôi đã có một ít tài liệu anh gửi đến. Nhưng còn một số giấy tờ nữa tôi cần, không hiểu bao giờ anh có thể giao cho được.

Tuyền gật đầu. Chàng bắt đầu thích lối làm việc nhanh nhẹn của Bách. Nói ít hiểu nhiều. Tuy vẫn không thiện cảm cá nhân với Bách, chàng thấy quyết định mau chóng không kỳ kèo và đi vào chuyện chính ngay là điều ưu điểm. Tuyền nói:

- Tôi ở trên văn phòng Los Angeles nhiều hơn, ít xuống dưới Orange county nên sẽ giao chuyện giấy tờ này cho nhà tôi để đưa đến cho anh. Tôi muốn mọi chuyện về bảo hiểm hoàn tất trong vòng ba ngày. Anh lo được chứ?

Bách mỉm cười:

- Anh yên chí! Tôi sẽ làm xong xuôi mọi sự trước thời hạn anh muốn!

Bách đắc chí cười thầm trong bụng. Thế là chàng có lý do chính đáng để gặp Lệ. Còn gì thú vị cho bằng làm ăn với Tuyền, kiếm 10 ngàn Mỹ Kim mỗi tháng, lại có cơ hội cầm súng lên đầu Tuyền! Chàng nhìn chiếc đầu hói của Tuyền và bất giác thấy đầu Tuyền quả rậm rạp! Biết bao tay chơi của quận Cam đã cầm những chiếc súng dài tua tua lên chiếc đầu nhẵn bóng kia. Nay thêm một cặp súng nhọn hoắt chàng sẽ tặng cho người bạn mới trong thương trường này có nhằm nhò gì! Bách bỗng đứng thương hại cho Tuyền! Kiếm tiền cho lắm để làm gì? Khi vợ mình thân nhiên ngoại tình với hết người này đến người khác! Nhiều tiền nhiều bạc ai cũng trước mặt cúi rạp bầm thứa, nhưng sau lưng bụng miệng cười nhạo báng!

Tuyền đứng dậy bắt tay Bách sửa soạn ra về. Chàng không muốn kéo dài lâu, ngại sẽ có người Việt nào làm ăn quen biết bước chân vào bar

rượu của khách sạn. Chuyện làm ăn kiểu này giữa chàng và Bách, càng ít người nào biết đến càng tốt chừng đó! Nhưng Bách chưa cho Tuyền về ngay. Bách hỏi:

- Có phải năm nay anh là chủ tịch của nhóm VIP không? Tôi muốn gia nhập nhưng chưa có ai giới thiệu. Anh có thể làm hội viên đỡ đầu cho tôi được không?

Tuyền hơi ngõ ngàng, nhìn lại Bách từ đầu đến chân. Nhóm VIP của chàng ít người biết đến. Không hiểu anh chàng này nghe ở đâu để xin vào làm hội viên. Tuyền ngần ngừ. Chàng không muốn nhưng thấy khó lòng từ chối. Hơn nữa, làm ăn với nhau mang lại lợi hàng hơn chục ngàn mỗi tháng, cho Bách vào cũng không hại gì, lại làm cho hẳn trung thành hơn! Tuyền đáp lại:

- Được! Tôi sẵn lòng! Nhưng anh biết về tiêu chuẩn và điều lệ của VIP rồi chứ?

Bách gật đầu. Chàng đã ao ước được vào hội danh giá và giàu sang nhất của quận Cam này nhưng chưa có dịp và thấy mình cũng chưa đủ điều kiện. Nhưng nay đã có Tuyền đỡ đầu vào hội, đúng lúc Tuyền vừa được bầu làm chủ tịch trong năm, cơ hội còn gì bằng!

Hai người đứng dậy bắt tay nhau ra về. Tuyền hài lòng vì chuyện ăn hớt tiền bảo hiểm của tổ hợp công ty tương đối dễ dàng và tuy vẫn không ưa Bách, chàng thấy hợp tác với Bách cũng được. Hai người cùng hưởng lợi cả chục ngàn Mỹ Kim mỗi tháng, phải bảo vệ lẫn nhau chứ. Tuyền thầm nghĩ. Ngay cả việc bảo trợ để Bách vào nhóm VIP cũng là chuyện hay. Chiêu dụ được một đàn em khôn ngoan lanh lợi như Bách không phải dễ. Lưu manh thật, nhưng ai trong đám thương trường này chả lưu manh! Không thể làm sao mà giàu!
